

POM

PIET PIENTER EN BERT BIBBER

INTEGRAAL 1

MATSUOKA

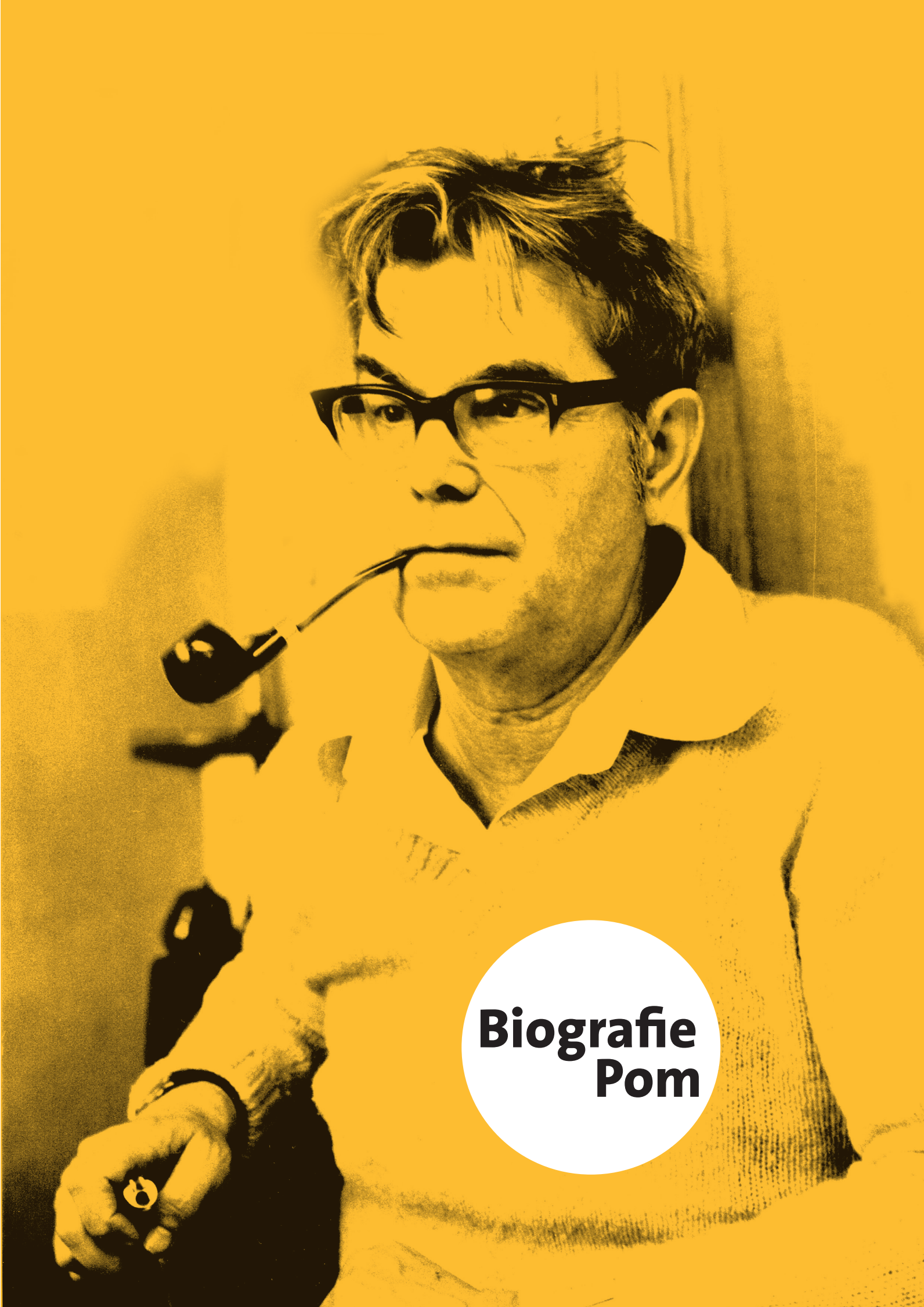
© 2020 Matsuoka/Standaard Uitgeverij
Franklin Rooseveltplaats 12, 2060 Antwerpen

Lay-out: Leuk Ontwerp!

Voor meer info:
www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Alle rechten van reproductie, vertaling en aanpassing
zijn uitdrukkelijk voorbehouden voor alle landen.

D/2020/0034/98
ISBN 978 90 02 27072 7

**Biografie
Pom**

Pom, een onaangepast mens

'Piet Pienter en Bert Bibber' is het levenswerk van de Antwerpse tekenaar Jozef Van Hove (1919-2014), roepnaam Pom. Hij zocht de aandacht niet op, en zijn levensloop bleef lang in nevelen gehuld. Zijn kinderen verzamelden de beschikbare informatie, en gingen in het familiearchief op zoek naar foto's. Een eerste proeve van biografie.

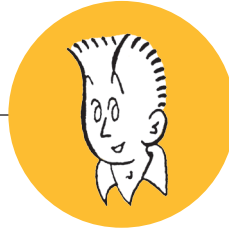
Op 16 november 1919, net een jaar na het einde van de Eerste Wereldoorlog, wordt Jozef Van Hove, die later naam zal maken onder het pseudoniem Pom, in Berchem (Antwerpen) geboren in het gezin van Ludovicus Van Hove en Gabriella van der Heyden. Hij was een nakomertje. Zijn broer Lode was al 17, zus Margriet 15 en zus Jeanne bijna 11. Voor zijn vader was zijn geboorte een traumatische gebeurtenis: zijn moeder Gabriella stierf vier dagen later, op 45-jarige leeftijd. Vader Ludovicus was een schoolmeester van het zeer strenge type, en is zijn jongste zoon de dood van zijn vrouw altijd kwalijk blijven nemen. Drie jaar na de dood van zijn eerste vrouw hertrouwde hij met een schooljuffrouw, Blanca Aerts.

Pom werd tot zijn vier jaar liefdevol opgevangen door zijn tante Mimi, de oudste zus van zijn vader. Tot aan zijn dood negentig jaar later zou hij warme herinneringen aan haar koesteren. Nadien werd hij naar 'huis' gehaald om er met de nodige strengheid te worden opgevoed. Het beeld van die jaren bij zijn vader en zijn stiefmoeder was veel minder rooskleurig dan van zijn tijd onder de vleugels van tante Mimi. "Ik kreeg meer slaag dan eten... en ik kreeg vééééél eten", zei hij daarover. Of het allemaal zo dramatisch was, laten we in het midden, maar verschillende familieleden bevestigden wel dat het nakomertje geen gelukkige jeugd heeft gehad. Toen Pom vijftien jaar oud was, stierf ook zijn stiefmoeder, drie jaar later gevolgd door zijn vader. Op zijn achttiende was hij wees. Hij woonde daarna onder meer bij zijn

broer en zus, en bij zijn nonkel pastoor Joseph Van Hove in Bouwel (Grobbendonk), een broer van zijn vader. Hij maakte er de pastorij onveilig, en beklom meermaals de kerktoren. Aan de periode bij nonkel pastoor zou hij later wél met warmte en nostalgie terugdenken. Hij werd er ook voor de eerste en enige keer in zijn leven dronken, toen hij met vrienden iets te enthousiast in het 'export'-bier dook. Nadien moest hij overgeven in de dakgoot van de pastorij, om tijdens de rest van zijn leven geen druppel alcohol meer aan te raken.

Het gezin Van Hove: v.l.n.r. Jeanne, Ludovicus, Pom, Margriet, Blanca en Lode.

Pom voor de pastorij in Bouwel.

Ingenieur

Tijdens de Tweede Wereldoorlog – daar deed Pom niet geheimzinnig over – behaalde hij zijn ingenieursdiploma bij onze oosterburen. *“In Duitsland kreeg hij studiekansen, en bovendien moesten ze thuis geen extra mond meer voeden. Bij de uitreiking van zijn ingenieursdiploma ‘hoogfrequente radiotechnieken’ in Duitsland kreeg hij zijn eerste witte labojas, wat heel zijn leven zijn handelsmerk is gebleven. Hij heeft nog een tijdje*

Pom en zijn vrouw Maria Van Sintjan.

voor Blaupunkt gewerkt, maar toen hij na de oorlog terugkeerde, was zijn diploma hier niets waard, omdat er een Duitse adelaar op stond. Hij is zelfs een jaar opgesloten geweest in de gevangenis van Merksplas. Daar heeft hij voor het eerst getekend”, aldus dochter Greet Van Hove.

Dat hij ook kon tekenen, bleek zijn geluk. Bij *Het Handelsblad* kon hij aan de slag als illustrator, om er de rubriek ‘De week in krabbels’ voor zijn rekening te nemen. Maar daar bleef het niet bij. Hij startte ook een strip, ‘Piet Pienter en Bert Bibber’, die voor het eerst verscheen in een blad van de middenstand. De verschijning van de eerste strook, op 5 januari 1951, viel samen met het moment waarop zijn tweede dochter werd geboren. Hij zou later al lachend verkondigen: *“Ik weet niet waarop ik het meeste trots ben...”* In 1947 was hij inderdaad getrouwd, met Maria Van Sintjan, een zachteardige vrouw die er alles aan deed om het haar ‘ingewikkelde’ echtgenoot naar de zin te maken. Zij schonk hem vier kinderen: Rose-Marie, Greta (Greet), Herman en Lukas.

Maria en haar familie waren de stuwende kracht achter de pogingen om zijn tekentalent aan de man te brengen. Zij geloofden er aanvankelijk meer in dan hijzelf, en sleurden hem door de moeilijke beginperiode op momenten dat hij het hoofd liet hangen. Zo vond een uitgever de kledij van Susan te oubollig, en aangemoedigd door zijn vrouw, heeft hij die doorheen de hele strip, afgekrabd en hertekend. Dat kon omdat hij op fotopapier van Gevaert tekende, eerst in potlood, waarna hij alles overtrok met ‘Chinese inkt’ die hij dan zonder al te veel moeite, met een scheermesje kon afkrabben van het glanzende papier als dat nodig was. Ook handig als er al eens een druppel inkt aan zijn pen ontsnapte. Het papier kreeg hij via zijn schoonbroer, die als burgerlijk ingenieur bij Gevaert werkte.

Zijn vrouw moest ook steevast de plooiën gaan gladstrijken bij de uitgeverij, wanneer Pom het aan de stok had gekregen met één of andere medewerker. Eén keer presteerde hij het om na

een meningsverschil zijn dagelijkse bijdrage voor de *Gazet van Antwerpen* (waar de strip niet veel later onderdak vond) niet in te leveren, zodat de serie midden in het verhaal werd stopgezet en de *Gazet* overrompeld werd met telefoontjes van abonnees die hun striphelden misten. Het meningsverschil (een burn-out avant la lettre) bleef voortduren, waarna de *Gazet* een tekenaar optrommelde onder het pseudoniem 'Mop' om de verdwenen auteur 'Pom' op te sporen. Toen hij terug werk inleverde, ging de strip door alsof hij nooit was onderbroken. De *Gazet* had haar lesje echter geleerd: dit risico konden ze niet meer lopen en Pom werd verplicht een volledig verhaal af te leveren voordat de publicatie in de *Gazet* van start ging. Op die manier had hij uiteindelijk zichzelf klem gezet. Hij werkte steevast tot een gat in de nacht en sliep dan ook overeenkomstig overdag. Dan moest zijn vrouw haar levendige kroost trachten rustig te houden, wat niet altijd even goed lukte met vaak heftige en

volumineuze scènes tot gevolg. Een tijdje fungeerde zij ook als vertegenwoordigster van zijn werk bij boekhandelaars.

Slechte Rikken

Alle strips begonnen steeds met een scenario dat meestal enigszins gebaseerd was op de actualiteit, en uiteraard altijd met het onderscheid tussen 'de goei en de slechten'. Het scenario was misschien nog wel het moeilijkste aspect: het bezorgde hem kopzorgen en stemmingswisselingen, en hij was voor vrouw en kinderen nauwelijks te genieten tot het idee vorm begon te krijgen. Hij pende bladzijden vol, die soms ook allemaal verscheurd in de papiermand belandden, tot uiteindelijk de moeilijke bevalling plaatsvond en een nieuw script geboren werd. Dan kon de verwezenlijking beginnen.

*De kinderen van Pom:
v.l.n.r. Greta,
Rose-Marie,
Herman &
Lukas.*

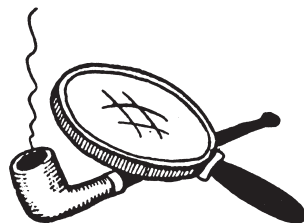
IN HET SPOOR VAN SHERLOCK HOLMES

In het spoor van Sherlock Holmes

In 1955 debuteert Jozef Van Hove bij uitgeverij De Vlijt met het album *In het spoor van Sherlock Holmes*. Piet en Bert ontmoeten de rijke miljonairsdochter Susan en ontmaskeren een bende die cocaïne smokkelt in dozen melkpoeder: "Bah! Wat 'n vies goedje!... Als dát melkpoeder is dan eet ik van m'n leven geen melkbrood meer!"

Meteen zijn alle ingrediënten aanwezig die van de reeks een succes zullen maken: onderaardse gangen, een ontsnapping door de ruien en een blik boeven dat met pomiaanse humor wordt opengetrokken. Ook de openingsplaat waarin de personages worden voorgesteld, is present, net als de typische bijschriften, zoals wanneer Bert Bibber wordt neergeknuppeld: "DROGE TAK (Heel onschuldig)" – en in het volgende plaatje: "Minder onschuldig is HAND welke TAK vasthoudt!"

Voorpublicatie Gazet van Antwerpen
15 april 1955 tot en met 9 september 1955

Eerste album-uitgave
uitgeverij De Vlijt
1955

Heruitgave
Standaard Uitgeverij
1995

PIET PIENTER en BERT BIBBER

Bibber dat ben ik!

Ongetrouwde vrijgezellen!

Dikke vrienden!

met 'n ongelooflijk avontuur...

IN HET SPOOR VAN SHERLOCK HOLMES

(Bijna echt gebeurd!!!)

met in de vrouwelijke hoofdrol... **SUSAN**

Schatrijk!!!
Millionairsdochter!

In verdere rollen... **TRUELMAN J.J.J.**

Beroep: Rentenier
(Kozijn van Susan)

Mijnheer DUPEUR

Direkteur van firma in koloniale waren en andere rommel

BALTHAZAR

Soortement meester-gast bij firma Dupieur

Detective ARGUS

"Drinkt om te vergeten, (maar vergeet niet om te drinken!)"

VANDERPLASREGENBUI

Raadselachtig persoon Buurman van Truelman

En tenslotte... **DE GEHEIMZINNIGE BOLHOED !!!**

Stelt er prijs op zijn incognito te bewaren

Oei jooi... ik kom weër te laat! En juist...

vandaag dat ik opslag wil vragen...

Kwartier te laat... wekker nog altijd kapot?

Heu ja... nee...

Draag die bussen melkpoeder bij de baas in 't kantoor! Ik moet even met de camion weg!...

Wat de baas met die melkpoeder in z'n bureel wil aanvragen snap ik niet... enfin... 't zijn mijn zaken niet!...

BRRRRM!